

ΒΗΜΑ *Magazino*

Η ΟΣΚΑΡΙΚΗ
ΗΘΟΠΟΙΟΣ
ΕΙΝΑΙ Η ΧΑΡΑ
ΤΗΣ ΖΩΗΣ

JENNIFER

LAWRENCE

ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΜΠΕΡΕΝΣΟΝ Ο ΜΥΘΟΣ ΚΑΙ Η ΣΧΕΣΗ ΜΕ ΤΟΝ ΩΝΑΣΗ Σ. 18
ΑΛΕΚΟΣ ΦΑΣΙΑΝΟΣ - ΒΑΓΓΕΛΗΣ ΧΡΟΝΗΣ ΑΛΗΘΙΝΗ ΦΙΛΙΑ Σ. 12
SPACE ΥΤΟΡΙΑ ΕΚΘΕΣΗ-ΤΑΞΙΔΙ ΣΤΟ ΔΙΑΣΤΗΜΑ Σ. 16

ΤΟ ΧΡΥΣΟΦΟΡΟ BRAND

ΑΠΟ ΤΟΝ ΓΙΑΝΝΗ ΖΟΥΜΠΟΥΛΑΚΗ

Ο αμερικανός σκηνοθέτης Ντέιβιντ Ο. Ράσελ έχει σκηνοθετήσει την Τζένιφερ Λόρενς σε τρεις ταινίες και για μία από αυτές, για τον «Οδηγό αισιοδοξίας», η συμπατριώτισσά του ηθοποιός κέρδισε το Όσκαρ Α' γυναικείου ρόλου το 2013. Η λιγότερο επιτυχημένη από αυτές τις τρεις ταινίες, όμως, είναι η τρίτη (μεσολάβησε ο «Οδηγός διαπλοκής», για τον οποίο η Λόρενς ήταν και πάλι υποψήφια για Όσκαρ, αυτή τη φορά Β' ρόλου). Τίτλος αυτής της τρίτης ταινίας του Ράσελ, η οποία παρότι οδήγησε και πάλι τη Λόρενς στις υποψηφιότητες των Όσκαρ πέρασε απαρατήρητη στις αίθουσες, είναι «Joy» – Ευτυχία. Εκεί η Λόρενς υποδύεται την ηρωίδα του τίτλου, μια γυναίκα που με μόνα όπλα την ακαταμάχητη προσωπικότητα και το κοφτερό μυαλό της εξελίσσεται σε πάμπλουτη επικεφαλής μιας επιχείρησης-δυναστείας και κατακτά τον κόσμο.

Χρυσή «Joy»

Η αποτυχία της κινηματογραφικής «Joy» μπορεί να θεωρηθεί σαν μια πινελιά ειρωνείας στην καριέρα της διάσημης ηθοποιού και αυτό διότι μια άλλη «Joy», σχετική όχι με το σινεμά αλλά με τη γυναίκα ομορφιά και κομψότητα, έχει κάνει θραύση. Από πέρυσι το φθινόπωρο η Λόρενς ανήκει στο κλαμπ των διασημοτήτων που συνδέονται με δημιουργίες του οίκου Dior. Είναι το κλαμπ στο οποίο έχουν βρεθεί νωρίτερα «γυναϊκάρες» της σόου μπιζ όπως η Σαρλίζ Θερόν και η Μαριόν Κοτιγιάρ. Ως πρέσβειρα του γαλλικού οίκου, αποστολή της Λόρενς ήταν η προώθηση του αρώματος «Joy», μέσω του οποίου ο Dior στηρίζει την ιδέα ότι «η ευτυχία έχει το σχήμα της αυθεντικής πολυτέλειας». Η κίνηση της Λόρενς υπήρξε ένα ακόμη εξαιρετο επαγγελματικό βήμα. Κάθε άλλο παρά απαρατήρητο πέρασε το μικρού μήκους φιλμ που γυρίστηκε για την προώθηση του αρώματος. Και διόλου τυχαία, το φιλμάκι αυτό με τίτλο «Dior: Joy» φέρει την υπογραφή του Φράνσις Λόρενς στη σκηνοθεσία, ενός από τους ανθρώπους που συνέβαλαν ώστε η Λό-

ρίγο πριν από τα 30 η φωτογενής ηθοποιός από το Κεντάκι μετράει τέσσερις υποψηφιότητες για Όσκαρ, ένα αγαλματίδιο, ένα φιλανθρωπικό ίδρυμα με το όνομά της και ένα λαμπερό συμβόλαιο με τον οίκο Dior.

ρενς να εξελιχθεί σε παγκόσμια διασημότητα με την τριλογία των ταινιών «Αγώνες πείνας» (ο Φ. Λόρενς σκηνοθέτησε το δεύτερο κεφάλαιο, «The Hunger Games: Η φωτιά», και τις δύο ταινίες του τρίτου, «The Hunger Games: Επανάσταση μέρος I και μέρος II»). «Η Λόρενς αποτυπώνει κάθε απόχρωση αυτού του μοναδικού συναισθήματος» γράφτηκε για την εμφάνισή της στο «Dior: Joy», όπου η ηθοποιός συνδυάζει την πληθωρική προσωπικότητά της με τη φυσική ομορφιά και την άκρως αισθησιακή αύρα της. Brand name από μόνη της εδώ και χρόνια, η 29χρονη (τον προσεχή Δεκαπενταύγουστο) Τζένιφερ Λόρενς, εκτός από πανέμορφη γυναίκα και αδιαμφισβήτητα ταλαντούχα ηθοποιός έχει εξελιχθεί και σε αξιοθαύμαστη επιχειρηματία. Ενας Μίδα με... καμπύλες. Στις χρονιές 2015-2016 ήταν η πιο ακριβοπληρωμένη ηθοποιός του Χόλιγουντ, αφού τα έσοδα των ταινιών της ξεπερνούσαν τα 5,5 δισεκατομμύρια δολάρια παγκοσμίως. Ακόμη και τα «ψίχουλα» εντυπωσιάζουν – αρκεί να θυμίσουμε ότι τα ρούχα που φορούσε στον «Οδηγό αισιοδοξίας» πουλήθηκαν προς 12.000 δολάρια! Ως και ο οίκος δημοπρασιών που είχε αναλάβει την πώληση πιάστηκε στον ύπνο με το εξωφρενικό αυτό ποσό για ένα μακρύ παλτό, ένα άσπρο παντελόνι, ένα αθλητικό σουτιέν, ένα πουκάμισο και ένα τοπ!

Από το Monk στα Όσκαρ

Η υποκριτική βρέθηκε στο επίκεντρο του ενδιαφέροντος της Τζένιφερ Λόρενς από τα εφηβικά της χρόνια, όταν μεγάλωνε στο Λούισβιλ του Κεντάκι. Η Τζένιφερ επέλεξε να πει αντίο στο σχολείο για να κάνει την πρώτη οντισιόν της όταν ήταν 14 ετών. Πέρασε εύκολα τις «εξετάσεις» και σύντομα βρέθηκε στη Νέα Υόρκη, όπου έπιασε αμέσως δουλειά (χρόνια αργότερα, ο Γκάρνι Ροκ, σκηνοθέτης της πρώτης ταινίας του επιτυχημένου κινηματογραφικού franchise «Αγώνες πείνας», ομολόγησε ότι όταν την είδε για πρώτη φορά να κάνει οντισιόν έχασε τη μιλιτιά του). Με τις εμφανίσεις της σε καλοκαιρινές θεατρικές παραστάσεις στο Central Park του Μανχάταν κατάφερε να πείσει το κοινό

ότι δεν ήταν ένα ακόμη όμορφο μουτράκι με ξανθά μαλλιά. Ενας πρώτος ρόλος στη σειρά «Monk» ήταν αρκετός για να ανοίξουν οι πόρτες.

Όσο κι αν το λέμε σήμερα, κατόπιν εορτής, ήταν φανερό ότι κάποια στιγμή η Λόρενς θα πήγαινε πολύ μπροστά, όπως και έγινε, με τη βοήθεια κατ' αρχάς των blockbusters της σειράς «X-Men», όπου υποδύθηκε τη μεταλλαγμένη σούπερ ηρωίδα Ρέιβεν/Μιστίκ και εν συνεχεία με τους «Αγώνες πείνας». Και είναι βέβαιο πια ότι η δημοτικότητα της Κάνις, της ηρωίδας της στους «Αγώνες πείνας», στο νεανικό κοινό οφείλεται στην επαναστατικότητα που αυτή εκφράζει. Αυτά σε ό,τι αφορά το ευρύ κοινό, γιατί ο ρόλος που της πρόσφερε καλλιτεχνική καταξίωση ήταν σε κάτι εντελώς διαφορετικό. Θυμάστε την ταινία «Η καρδιά του χειμώνα»; Εκεί ενσάρκωνε τη φτωχή αλλά δυναμική κοπέλα η οποία σε μια προσπάθειά της να διατηρήσει την οικογένειά της ενωμένη αναζητεί τα ίχνη του προφανώς νεκρού εμπόρου ναρκωτικών πατέρα της. Για τις ανάγκες αυτού του ρόλου η Λόρενς έμαθε να κόβει ξύλα σαν ξυλοκόπος, να παλεύει σαν θαμώνα σε σαλόνι της Αγρίας Δύσης του 19ου αιώνα και να γδέρνει... σκίουρους. Και ήταν ο ρόλος που οδήγησε τη Λόρενς για πρώτη φορά στις υποψηφιότητες των Όσκαρ. Η πρώτη από τις τέσσερις μέχρι σήμερα υποψηφιότητές της: τρεις Α' και μία Β' γυναικείου ρόλου. Για την ιστορία, η Λόρενς είναι η μοναδική ηθοποιός γεννημένη στη διάρκεια της δεκαετίας του 1990 που έχει κερδίσει Όσκαρ.

Το παιχνίδι της δημοσιότητας

Κι όμως, να που το καλύτερο πρόσωπο που έχει βγάλει τα τελευταία χρόνια το Χόλιγουντ φέρεται εντελώς αντι-Χόλιγουντ. Η Λόρενς δεν παριστάνει την ντίβα και η εικόνα της έχει συνδεθεί με εκείνη του απλού κοριτσιού – της νεαρής γυναίκας της διπλανής πόρτας. Ή σχεδόν. Γιατί δεν «παίζει» με το κινητό της, ούτε ξημεροβραδιάζεται κάνοντας chat στα κοινωνικά δίκτυα. Παλαιότερα είχε πει στο BBC ότι αν ποτέ δει κάποιος κάτι που υποτίθεται ότι προέρχεται από εκείνη στο Facebook, στο Twitter ή στο Instagram «το μόνο σί-

JENNIFER LAWRENCE

● Η Τζένιφερ Λόρενς με ολόχρυση τουαλέτα ενώ προσέρχεται στο Θέατρο Dolby του Λος Άντζελες για την 90ή τελετή απονομής των βραβείων Οσκαρ στις 4 Μαρτίου του 2018.

«ΣΠΟΥΔΑΙΑ ΥΠΟΘΕΣΗ Η ΦΙΛΙΑ»

Μια γόνιμη καλλιτεχνική και ανθρώπινη σχέση δεκαετιών ετοιμάζεται να παρουσιαστεί με τη μορφή έκθεσης στους χώρους του Ιδρύματος Β. & Μ. Θεοχαράκη.

ΑΛΕΚΟΣ ΦΑΣΙΑΝΟΣ

● Ο Βαγγέλης Χρόνης (αριστερά) βάζει τον λόγο, ο Αλέκος Φασιανός βάζει το χρώμα και το κοινό καλείται να «αποκρυπτογραφήσει», στους χώρους του Ιδρύματος Β. & Μ. Θεοχαράκη, τη γεμάτη τέχνη συζήτηση των δύο παλιών φίλων.

ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΑ ΒΙΔΙΟ

Ο ζωγράφος συναντά τον ποιητή και ο ποιητής συναντά τον ζωγράφο. Στην πραγματικότητα η πρώτη συνάντηση είχε γίνει εδώ και πολλά χρόνια και ήταν ιδιωτική. Ωστόσο ούτε ο Αλέκος Φασιανός, γιατί αυτός είναι ο ζωγράφος της ιστορίας μας, ούτε ο Βαγγέλης Χρόνης, ο ποιητής μας, φίλοι εδώ και δεκαετίες, είχαν σκεφθεί πως η τακτική και εγκάρδια επικοινωνία τους, η «ανταλλαγή» λέξεων και εικόνων, θα μπορούσε κάποια στιγμή να εμπνεύσει μια έκθεση. Και να που ήρθε η ώρα η «μυστική συνομιλία» των δύο ανδρών να παρουσιαστεί στο κοινό: «Αλέκος Φασιανός - Βαγγέλης Χρόνης, 30 χρόνια φιλίας. Ζωγραφική και ποίηση» είναι ο τίτλος έκθεσης που θα εγκαινιαστεί την Τετάρτη 15 Μαΐου στο Ίδρυμα Εικαστικών Τεχνών και Μουσικής Β. & Μ. Θεοχαράκη. Τα πώς και τα γιατί μάς εξηγούν οι δύο δημιουργοί, δίνοντάς μας την ευκαιρία να τους ρωτήσουμε και άλλα, όσα θέλουμε να μάθουμε για τη σχέση τους με την τέχνη.

Πώς αποφασίσατε να παρουσιάσετε τη μεταξύ σας καλλιτεχνική συνομιλία;

Αλέκος Φασιανός: «Η ιδέα και η πρόταση της έκθεσης προήλθαν από το Ίδρυμα Θεοχαράκη. Αποδέχθηκα την πρόσκληση».

Βαγγέλης Χρόνης: «Πράγματι, η πρόταση προέκυψε από το ίδιο το Ίδρυμα, όπως είπε και ο Αλέκος, στο πλαίσιο των αφιερωματικών του εκθέσεων στους Κωνσταντίνο Καβάφη, Γιώργο Σεφέρη και Οδυσσέα Ελύτη. Είχα τη χαρά να επισκεφθώ και τις τρεις εκθέσεις που επιμελήθηκε ο Τάκης Μαυρωτάς και τις οποίες βρήκα συναρπαστικές. Η πρόσκληση ήταν οπωσδήποτε προκλητική και ενδιαφέρουσα, δεν μας άφησε μεγάλα περιθώρια σκέψης για να μην την αποδεχθούμε. Κάποιοι μικροί ενδοιασμοί ξεπεράστηκαν πολύ γρήγορα. Όπως γνωρίζετε, στην Ελλάδα όχι μόνο δεν έχουμε συνηθίσει να βλέπουμε εκθέσεις συνεργασίας ζωγράφων με ποιητές αλλά και αν αυτό συνέβαινε θα ήταν μετά θάνατον. Γι' αυτό και θεωρώ τον εαυτό μου τυχερό που μου δίδεται η ευκαιρία να ζήσω την εμπειρία αυτής της ασυνήθιστης έκθεσης-συνεργασίας όσο ζω. Όσες χαρές προστίθενται στη μικρή και δύσκολη ζωή μας τόσο το καλύτερο, έτσι δεν είναι; Με τον Αλέκο Φασιανό γνωριζόμαστε καλά, έχουμε πολλά κοινά ενδιαφέροντα και έτσι αποφασίσαμε αυτή τη συνεργασία μας και φιλία να την παρουσιάσουμε με αυτόν τον εξωστρεφή τρόπο».

Τι συναισθήματα δημιουργεί η παρουσίαση έργων που πιθανώς δεν έγιναν για να τα δει το κοινό, αλλά ως παιχνίδι, ως ανταλλαγή σκέψεων, ιδεών, ερεθισμάτων ανάμεσα σε φίλους;

Β.Χ.: «Προφανώς για το κοινό θα είναι μια έκπληξη η παρουσίαση των εκθεμάτων αυτών. Κάποτε τα προσωπικά γίνονται ασυναίσθητα κοινά. Τα συναισθήματα που δημιουργούνται είναι πολλά και ιδιαίτερα ευχάριστα, θα έλεγα. Είναι το αίσθημα μιας βαθιάς νοσταλγίας που σε ωθεί να σκάψεις και να φέρεις στην επιφάνεια όλα εκείνα που είχαν παραμείνει στα συρτάρια ή στους φακέλους των αρχείων. Ένα μικρό σημείωμα, μια φωτογραφία, μια αφιέρωση σε ένα ζωγραφικό έργο, ένα αναμνηστικό, ένας στίχος, μια σελίδα αλληλογραφίας, δυο λέξεις ενθάρρυνσης, όλα ξαφνικά εμφανίζονται και σου δίνουν την εντύπωση πως έχουν γίνει σήμερα. Παράλληλα με τη χαρά που σου δίνουν σου φέρνουν και μια μικρή μελαγχολία για-

- ΒΑΓΓΕΛΗΣ ΧΡΟΝΗΣ

ΜΑΡΙΖΑ ΜΠΕΡΕΝΣΟΝ Η ΑΣΥΜΒΙΒΑΣΤΗ

Η αμερικανίδα ηθοποιός και μοντέλο, εγγονή της σχεδιάστριας μόδας Ελσα Σιαπαρέλι, έχει ζήσει μια μυθική ζωή με τους δικούς της όρους.

ΑΠΟ ΤΗ
ΜΑΡΙΛΕΝΑ ΑΣΤΡΑΠΕΛΛΟΥ

Στο σπίτι των Μπέρενσον η αγάπη για τις τέχνες ήταν ανέκαθεν αδιαπραγμάτευτη. «Εσύ μοιάζεις με μοντέλο του Μοντιλιάνι» συνήθιζε να λέει η μητέρα στην πρωτότοκη κόρη της, Μαρίζα. «Εσύ πάλι είσαι σαν να έχεις βγει από πίνακα του Ρενουάρ» έλεγε στην έναν χρόνο μικρότερη Μπερίνθια (Μπέρι). Η ατίθαση Μαρίζα, η επαναστάτρια, όπως θα αποδεικνυόταν, της οικογένειας, πληγωνόταν όταν άκουγε τον παραλληλισμό. Ως παιδί έβρισκε πολύ άσχημες τις μακρόστενες φιγούρες στους πίνακες του ιταλού καλλιτέχνη και πολύ θελκτικές τις Ξανθές, ροδαλές και στρουμπουλές γυναίκες που ζωγράφιζε ο γάλλος μετρ.

Τελικά θα τα έφερνε έτσι η ζωή και θα γίνονταν και οι δύο αδελφές μοντέλα. Μόνο που εκείνη η οποία μεσουράνησε στα editorial μόδας και στα εξώφυλλα της «Vogue» και του «Interview» και έφτασε να γίνει ακόμη και η πιο ακριβοπληρωμένη επαγγελματίας στα τέλη της δεκαετίας του '60 ήταν η μοντιλιανική Μαρίζα. Κι όμως, ακόμη και όταν βρισκόταν στο απόγειο της καριέρας της θα αναρωπιόταν τι της έβρισκαν όλοι οι μεγάλοι φωτογράφοι που έστρεφαν τα φλας επάνω της, αδυνατώντας να ξεχάσει ότι οι συμμαθητές της στο σχολείο την φώναζαν «Ολιβ Οϊλ, η φιλενάδα του Ποπάι». Η Μπέρι, από την άλλη, δεν μακροήμερευσε στον χώρο. Πήρε θέση πίσω από τον φακό και ως φωτογράφος πλέον παρακολουθούσε από ασφαλή απόσταση τα τεκταινόμενα στον χώρο της μόδας. Παντρεύτηκε τον ηθοποιό Αντονι Πέρκινς, έκανε δύο παιδιά μαζί του και έμεινε στο πλευρό του μέχρι που ο ιός του AIDS τού στερησε και την τελευταία του ανάσα. Η ίδια βρέθηκε να είναι επιβάτης στην πτήση 11 της American Airlines που προσέκρουσε πρώτη στους Δίδυμους Πύργους την 11η Σεπτεμβρίου 2001 και έγινε ένα από τα χιλιάδες θύματα της πιο διαβόητης τρομοκρατικής επίθεσης στην Ιστορία.

Η Μαρίζα Μπέρενσον στα εγκαίνια του καταστήματος του οίκου Ralph Lauren στο Παρίσι το 2010.

JACQUES BRINON/AP

Το DNA της μόδας

Η λαμπερή ζωή της Μαρίζας δεν σημαδεύτηκε από τόσο δραματικά γεγονότα. Διέθετε ωστόσο από την αρχή όλο το drama – κατ' αρχάς το ενδοοικογενειακό – που την καθιστούσε συναρπαστική, απίθανη, μυθική, χωρίς να είναι τραγική για την πρωταγωνίστριά της. Για παράδειγμα, η Μαρίζα Μπέρενσον (1947-) υπήρξε από τα πρώτα μοντέλα της «Vogue» που πόζαρε γυμνή στις σελίδες του περιοδικού, γεγονός που είχε προκαλέσει την οργή και ενδεχομένως την αποπληξία της γιαγιάς της, της θρυλικής Ελσα Σιαπαρέλι, της πρώτης σχεδιάστριας μόδας που εμφανίστηκε στο εξώφυλλο του «Time» το 1934 και υπήρξε το αντίπαλο δέος για την Κοκό Σανέλ. Το brand της γνωρίζει αναγέννηση τα τελευταία χρόνια, με τα εγκαίνια μιας εντυπωσιακής boutique στην αγαπημένη της Place Vendôme, ένα hommage στη γυναίκα που υπήρξε πρωτοπόρος για τη μόδα της εποχής της την περίοδο του Μεσοπολέμου με τις σουρεαλιστικές δημιουργίες της (εμπνευσμένες από το στυλ του Σαλβαδόρ Νταλί και του Ζαν Κοκτό) και έντυνε εκκεντρικές προσωπικότητες όπως η Γκρέτα Γκάρμπο. Όμως, όταν επρόκειτο για τις εγγονές της, αυτή η πρωτοπόρος γυναίκα και επαγγελματίας αδυνατούσε να εναρμονιστεί με τα ήθη της γενιάς τους. «Νομίζω ότι έβλεπε σε εμένα στοιχεία του εαυτού της που ήθελε να απωθήσει. Η σχέση της με την αδελφή μου ήταν πιο εύκολη, γιατί η Μπέρι ήταν πιο ήσυχη και δεν δημιουργούσε κυματισμούς» έχει σχολιάσει για τη Σιαπαρέλι η Μπέρενσον. Η σχέση της με τη μητέρα της και κόρη της Ελσα ήταν εξίσου έντονη και συγκρουσιακή. Η διάσημη socialite κόμισσα Μαρία Λουίζα Υβόν Ράντα ντε Βεντ ντε Κέρλορ, γνωστή ως Γκόγκο Σιαπαρέλι, ήταν έτοιμη να προκαλέσει διπλωματικό επεισόδιο όταν ο φίλος της μητέρας της, Σαλβαδόρ Νταλί, είχε προτείνει στη μόλις 13 χρόνων Μαρίζα να τη ζωγραφίσει πλήρως απαλλαγμένη από τα ρούχα της στο σπίτι του στο Καδα-

● Με ένα φούξια φόρεμα σχεδιασμένο από τον Loris Azzaro το 1973.

ΠΟΖΙΤΑΝΟ

Το αμφιθεατρικά χτισμένο θέρετρο της ιταλικής ακτής Αμάλφι φιλοξενεί ένα από τα πιο ατμοσφαιρικά πεντάστερα ξενοδοχεία της Μεσογείου.

ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΑ ΒΙΛΟ

Εκανε αφόρητη ζέση εκείνη την εποχή στη Ρώμη. «Γιατί δεν πηγαίνουμε προς την ακτή του Αμάλφι, στο Ποζιτάνο; Είναι ένα από τα ομορφότερα μέρη στην Ιταλία» είπε ο Αλμπέρτο Μοράβια στον φίλο του Τζον Στάινμπεκ που βρισκόταν στην Αιώνια Πόλη. Δεν ήταν ο μόνος που πρότεινε, ως σωτηρία από τον καύσωνα, αυτή τη δροσιστική λύση στον διάσημο αμερικανό

επισκέπτη. Η περίφημη ακτογραμμή της Νότιας Ιταλίας που ξεκινάει μερικά χιλιόμετρα κάτω από τη Νάπολι και εκτείνεται από το Σορέντο μέχρι το Σαλέρνο, θεωρούνταν ανέκαθεν Παράδεισος, τις τελευταίες δεκαετίες δε σχεδόν αποκλειστικά ένας παράδεισος των celebrities και των ισχυρών του χρήματος που τιμούν δεόντως τα πεντάστερα ξενοδοχεία της, τις βοτσαλωτές παραλίες της και τα εσπιατόρια με την υψηλού επιπέδου ιταλική κουζίνα.

Σε αυτόν τον πανέμορφο τόπο ταξίδεψε και ο Στάινμπεκ, για να τον περιγράψει με τα πιο ζωνχρά χρώματα σε άρθρο του, τον Μάιο του 1953, στο «Harper's Bazaar». Για να υμνήσει, με ταξύ άλλων, και την κομψότητα και τη φιλοξενία του ξενοδοχείου στο οποίο κατέλυσε, του περίφημου «Le Sirenuse», που ακόμη και σήμερα θεωρείται ένα από τα πιο ξεχωριστά καταλύματα της Ιταλίας. Ενα ξενοδοχείο που απευθύνεται βεβαίως στους λίγους, σε

εκείνους που μπορούν να πληρώσουν από 2.000 έως και 3.600 ευρώ για κάθε διανυκτέρευση – με την τιμή σχεδόν να διπλασιάζεται, ανάλογα με την περίοδο, αν π.χ. επιθυμούν τη σουίτα των 110 τ.μ. με τις δύο κρεβατοκάμαρες, το ευρύχωρο σαλόνι, τα τρία λουτρά και το μπαλκόνι με την ανεμπόδιση θέα. Αυτοί οι λίγοι και τυχεροί θα έχουν βασιλική περιποίηση στα άνετα και με καλόγουστη χλιδή επιπλωμένα δωμάτιά τους, θα αναζωογονηθούν

●
Η εικόνα, γεμάτη φως και χρώμα, μιλάει από μόνη της και εξηγεί γιατί το κάποτε φτωχικό ψαροχώρι έχει μετατραπεί σε έναν από τους πιο κοσμοπολίτικους προορισμούς της Ευρώπης.

